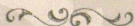

БАСНИ.

Гърлиця и пѣтникъ.

- Что правишь, жална гърлице, на туй дръво?
- Горувамъ за изгубенъ вѣренъ си другарь.
- А за себе не мыслишь, иль не ти е жаль?
- Тукъ може ти погуби ястребъ, или падарь.
- Ако не овъ, то моя-та печаль.

Магаре и Славей.

Магаре Славей видѣло
И му казува: я послушай ты, дружище!
Голѣмъ си былъ, казувать, въ пѣнѣ мастерище.
И азъ отъ сърде быхъ желало
Самѡ да чужъ твой-то пѣнѣ.
Да разберж голѣмо ли ти е умѣнѣ
Тукъ Славей да искусство си яви ся взелъ
Защюруликалъ, зацъртълъ
На тысящи манери пѣлъ и ся прѣливалъ:
То нѣжно ослабвалъ,